چه روزهایی در انتظار روسیه و اوکراین خواهد بود

گام بعدی پوتین در ابهام

شورش شبه‌نظامیان واگنر به رهبری یوگنی پریگوژین یک روز هم نپایید و با توافقی پنهانی میان او و کرملین با میانجیگری لوکاشنکو، رئیس‌جمهوری بلاروس، خاتمه یافت. اگرچه دولت‌های غربی تحولات روسیه را بروز شکاف در قدرت پوتین تعبیر کرده‌اند، اما برخی کارشناسان هم فرضیه نمایشی‌بودن این اتفاقات را رد نمی‌کنند.

یوگنی پریگوژین بامداد شنبه و ساعاتی پس از آغاز «شورش» خود، سرگی شویگو، وزیر دفاع روسیه و والری گراسیموف، رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح این کشور را هدف انتقادهای تند خود قرار داد و وعده داد «مردم روسیه را آزاد کند». او همچنین گفته بود: «همه ما آماده مرگ هستیم و برای مردم روسیه می‌میریم». در پی این اقدامات، ولادیمیر پوتین در بیانیه‌ای بدون اینکه از فرمانده گروه واگنر نام ببرد، از آنچه اتفاق افتاده است به عنوان «خنجر به پشت کشور و مردم» نام برد و وعده داد همه افرادی که در «شورش مسلحانه» اخیر شرکت کرده‌اند، مجازات خواهند شد؛ اما در ساعات پایانی روز، کرملین اعلام کرد که رهبر واگنر طبق توافق با الکساندر لوکاشنکو به بلاروس نقل مکان خواهد کرد و پیگرد قانونی نیز علیه او مختومه خواهد شد. همچنین «هیچ‌کدام از نیروها با توجه به شایستگی‌های آنها در جبهه اوکراین مورد آزار و اذیت قرار نخواهند گرفت». با این حال کرملین هیچ اطلاعاتی درباره زمان عزیمت پریگوژین به بلاروس و محل استقرار او نداده است. نکته دیگر این است که از ساعات پایانی روز شنبه هیچ نشانی از رهبر واگنر نیست. در آخرین ویدئویی که از او هم‌زمان با خروج نیروهای واگنر از روستوف منتشر شد، او سوار بر اتومبیل با مردم شهر خداحافظی می‌کرد.

یوگنی پریگوژین یک روز پیش از آغاز شورش، نیروهای روسیه را به حمله به پایگاه شبه‌نظامیان واگنر و کشتن تعداد زیادی از این شبه‌نظامیان به دستور شویگو متهم کرده و خواستار برکناری وزیر دفاع روسیه شده بود. با وجود گمانه‌زنی‌هایی مبنی بر احتمال حذف شویگو از حلقه قدرت در چارچوب توافق کرملین و پریگوژین تلویزیون دولتی روسیه روز گذشته تصاویری از سرگی شویگو با یونیفرم نظامی و در حال بازدید از نیروهای ارتش روسیه در جبهه اوکراین به عنوان اولین حضور عمومی او پس از شورش نافرجام واگنر منتشر کرد که این خبر می‌تواند نشانه‌ای از ادامه حضور او در قدرت باشد.

طعنه بلینکن

آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا، قضایای روز شنبه را آشکارکننده «شکاف‌های واقعی» در بالاترین سطوح حکومت روسیه خواند و گفت: «اینکه کسی در داخل حکومت روسیه قدرت پوتین و چرایی تهاجم نظامی به اوکراین را زیر سؤال می‌برد، عاملی قدرتمند به حساب می‌آید». او تأکید کرد بسیار زود است پیش‌بینی کنیم که این شورش چه تأثیری بر کرملین یا تهاجم روسیه به اوکراین خواهد داشت؛ با وجود این گفت که شورش یوگنی پریگوژین، یک «چالش مستقیم» برای پوتین بود و او را مجبور به پذیرش توافق عفو کرد. بلینکن افزود: «اگر شما این موضوع را در چارچوب تحولات ۱۶ ماه پیش بررسی کنید، متوجه می‌شوید که پوتین در رؤیای فتح کی‌یف در اوکراین بود و به دنبال این بود که در چند روز این شهر را تصرف کند و کشور را از نقشه پاک کند. اما اکنون او باید از مسکو، پایتخت روسیه، در برابر مزدوران ساخته دست خودش دفاع کند». وزیر خارجه ایالات متحده افزود که نمی‌خواهد درباره اینکه این موضوعات می‌تواند روسیه و شخص پوتین را به کجا برساند، «گمانه‌زنی» کند؛ امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه هم شورش شبه‌نظامیان واگنر را نمایانگر تفرقه در نیروهای روسیه عنوان کرد و گفت: «این شورش شکنندگی نیروهای ارتش روسیه و نیروهای نظامی کمکی مانند شبه‌نظامیان واگنر را نشان می‌دهد». با وجود این اگرچه به نظر می‌رسد شورش اخیر تصویر قدرتمند روسیه را در نظر دولت‌های غربی خدشه‌دار کرده است، اما حکومت چین اعلام کرد: «به عنوان کشوری دوست و همسایه و همچنین به عنوان یک شریک استراتژیک از روسیه در حل‌وفصل امورش حمایت می‌کنیم».

نگرانی هسته‌ای

نکته‌ای که نباید فراموش کرد این است که روسیه قدرتی هسته‌ای است و بیشترین تعداد کلاهک‌های هسته‌ای در جهان را در اختیار دارد و به نظر می‌رسد شورش شبه‌نظامیان واگنر نگرانی‌هایی را درباره امنیت دست‌کم شش هزار سلاح هسته‌ای این کشور به وجود آورده است. همچنین به دلیل احتمال حضور شبه‌نظامیان واگنر در بلاروس و انتشار خبرهایی مبنی بر استقرار سامانه‌های هسته‌ای روسیه در این کشور، خطر سوءاستفاده احتمالی این شبه‌نظامیان از این سلاح‌ها نیز یکی از نگرانی‌های قدرت‌های غربی است. جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجه اتحادیه اروپا، پیش از آغاز نشست روز گذشته وزرای خارجه اتحادیه اروپا در لوکزامبورگ با تصریح بر اینکه «بی‌ثباتی» در درون یک «قدرت هسته‌ای» خوشایند نیست، اولویت اروپا را کمک به اوکراین در جنگی دانست که پوتین آغاز کرده است.

علاوه بر احتمال سوءاستفاده از تسلیحات هسته‌ای، حضور شبه‌نظامیان واگنر در بلاروس باعث بروز نگرانی در همسایگان غربی روسیه نیز شده است. اگرچه برخی از تحلیلگران الکساندر لوکاشنکو را به دلیل نقش کلیدی او در توافق میان کرملین و پریگوژین پیروز اصلی این «جدال داخلی» می‌دانند، اما حضور شبه‌نظامیان واگنر در این کشور اروپای شرقی را چه برای بلاروس و چه برای دیگر کشورهای منطقه خطرآفرین تلقی می‌کنند. کشورهای حوزه بالتیک به همراه فنلاند و لهستان نخستین کشورهایی بودند که از «بیم استقرار واگنر» در بلاروس تدابیر امنیتی را در مرزهای خود تشدید کردند. هیتاناس ناوسدا، رئیس‌جمهوری لیتوانی گفت که اگر یوگنی پریگوژین واقعا در بلاروس مستقر شود، ناتو باید جناح شرقی خود را تقویت کند.

سال‌هاست که گروه شبه‌نظامی واگنر به عنوان مزدور و بازوی مسلح خارجی مسکو به‌ویژه در سوریه و چندین کشور آفریقایی شناخته می‌شود. اما ادامه این روند با توجه به تحولات اخیر در هاله‌ای از ابهام است. روسیه به طور معمول از واگنر در جاهایی که نمی‌تواند نیروی نظامی خود را به کار بگیرد، استفاده می‌کند. راب لی، محقق مؤسسه فارن‌پالیسی در توییتی نوشت: «اصلی‌ترین تأثیر این رویدادها را می‌توان در خاورمیانه و آفریقا مشاهده کرد. البته باید در نظر داشت که مصالحه کوتاه‌مدت با راه‌حل بلندمدت متفاوت است. سؤال اصلی این است که با توجه به حضور گسترده شبه‌نظامیان واگنر در نقاط مختلف آفریقا، آیا در صورت استقرار پریگوژین در بلاروس این نیروها همچنان پویایی و ابتکار عمل خود را در صحنه‌های خارجی حفظ می‌کنند؟». مایکل شورکین، مدیر برنامه‌های شرکت مشاور North Strategies می‌گوید: «در آخر این کرملین است که باید تصمیم بگیرد آیا حضور واگنر در آفریقا ارزش ادامه همکاری با این گروه را دارد یا نه».

از نقطه نظری دیگر اوگه میره، روزنامه‌نگار و تحلیلگر رویدادهای اخیر روسیه را بازی از پیش برنامه‌ریزی‌شده میان پوتین، پریگوژین و لوکاشنکو در جهت یافتن بهانه‌ای برای استقرار نیروهای روسیه در بلاروس و در مجاورت با مرزهای لیتوانی، لهستان و غرب اوکراین می‌داند و می‌گوید: «در وهله اول با این اقدام واگنر در پشت مرزهای اوکراین قرار دارد و می‌تواند بسیار قدرتمندتر به کی‌یف و لویو حمله کند. بسیار راحت‌تر از زمانی که در شرق اوکراین مستقر بود. از منظری دیگر حضور واگنر در بلاروس ایمنی تأسیسات و تسلیحات هسته‌ای روسیه را که پوتین قصد دارد به زودی در بلاروس و در نزدیکی مرز لهستان و لیتوانی مستقر کند، تضمین می‌کند».

سرنوشت مبهم واگنر

با پایان‌یافتن شورش زودگذر گروه واگنر علیه مسکو و رهسپارشدن پریگوژین به بلاروس، سؤالی که اول مطرح می‌شود این است که تکلیف مزدوران این گروه چه خواهد شد و مسیر جنگ در اوکراین به کدامین سو خواهد رفت. ولادیمیر پوتین در مدت کمتر از ۲۴ ساعت بزرگ‌ترین چالش علیه نهاد قدرتش در دو دهه گذشته را به چشم دید. در حالی که به نظر می‌رسد مسکو توانسته است خطر فوری آن را مهار کند، اما کارشناسان مسائل روسیه باور ندارند که پوتین از جایگاه اقتدار به این موضوع ورود کرده باشد، بلکه چالش اخیر به نوبه خود آثار مخرب خود را بر بدنه حاکمیتی روسیه گذاشته است. در جریان سخنرانی تند صبح شنبه پوتین در تلویزیون ملی روسیه انزجار عمیق وی از خیانت موج می‌زد، جایی که او پریگوژین، فرمانده گروه واگنر را به «خنجرزدن از پشت» متهم کرد. پس از این سخنرانی، رئیس‌جمهوری روسیه دیگر در انظار عمومی دیده نشد و در آینده نزدیک هم برنامه جدیدی برای او اعلام نشده است. با این حال، ولادیمیر پوتین یک روز بعد در مصاحبه‌ای که به نظر می‌رسد قبل از اقدام گروه واگنر انجام شده باشد، گفت که به پیشرفت جنگ در اوکراین اطمینان دارد. تمهیدات امنیتی ضد تروریسم هنوز در مسکو پابرجاست، اما دقیقا مشخص نیست که آیا اصلا پوتین در حال حاضر در پایتخت روسیه است یا خیر. با این حال برخی پیش‌بینی‌ها از احتمال تشدید حملات به اوکراین یا سرکوب کسانی که در داخل روسیه از پوتین به درستی حمایت نکرده‌اند، حکایت دارد. رادِک سیکورسکی، نماینده لهستانی پارلمان اروپا می‌گوید که رهبر روسیه «احتمالا کسانی را که در این جریان تزلزل نشان دادند، پاک‌سازی خواهد کرد»؛ به این معنی که رژیم او «اقتدارگراتر» خواهد شد.

با وجود تلاش برای سرنگونی رهبری نظامی روسیه، اتهام شورش مسلحانه علیه پریگوژین، فرمانده گروه واگنر کنار گذاشته شده است. اما هنوز از تمام جزئیات توافقی که بین کرملین و واگنر حاصل شده، اطلاعی در دست نیست. تحلیلگران مسائل روسیه انتظار ندارند پریگوژین به‌راحتی به حاشیه رانده شود. به هر روی، پریگوژین به عنوان فرمانده مزدوران واگنر، چهره بسیار پرسروصدایی برای ده‌ها هزار جنگجو در نبرد علیه اوکراین بوده و برای پوتین نیز شخصیت مهمی محسوب می‌شده است.

پریگوژین از جنگ در سوریه تا جنگ سال ۲۰۱۴ در اوکراین که سبب ضمیمه‌شدن کریمه به روسیه شد، در سایه نقش خود را ایفا کرده است. حال پس از به‌چالش‌کشیدن اقتدار پوتین و جایگاه ریاست‌جمهوری او، درباره اینکه چه تضمینی برای امنیت پریگوژین داده شده و نقش او در آینده چگونه خواهد شد، ابهاماتی وجود دارد. ناظران این سؤال را مطرح می‌کنند که در صورتی که پریگوژین واقعا به مینسک رفته باشد، اساسا آیا الکساندر لوکاشنکو، رهبر بلاروس می‌تواند بر او نفوذ داشته باشد یا خیر. دیگر اینکه اگر نیروهای واگنر هم پریگوژین را در این مسیر همراهی کنند، چه تهدیدی برای روسیه، بلاروس و اوکراین ایجاد خواهد شد.

قبل از این شورش غیرمنتظره، ده‌ها هزار مزدور واگنر در جنگ پوتین علیه اوکراین نقش کلیدی داشتند اما دوران واگنر به عنوان یک ارتش مستقل در حال پایان بود. پریگوژین و نیروهایش در برابر فشار برای ادغام با وزارت دفاع روسیه از خود مقاومت نشان می‌دادند و نارضایتی از این اقدام به عنوان یک عامل کلیدی در تبدیل یک دشمنی طولانی به شورش تلقی می‌شود. با این حال، مشخص نیست که آیا گروه واگنر در شرایط جدید واقعا در ارتش روسیه ادغام خواهد شد و آیا اصلا سربازان روسیه راضی خواهند بود که در کنار آنها خدمت کنند یا خیر. همچنین آیا آن‌طورکه رسانه‌های دولتی روسیه می‌گویند آنها به سادگی به جنگ در مناطق درگیری در اوکراین باز خواهند گشت؟ برخی از تحلیلگران این نگرانی را مطرح کرده‌اند که اگر جنگجویان واگنر پریگوژین را تا بلاروس همراهی کنند، آنگاه در نزدیک‌ترین نقطه حمله احتمالی به کی‌یف، پایتخت اوکراین، خواهند بود.

تأثیر بر جنگ اوکراین

گروه واگنر تاکنون نقش مهمی در پیشروی‌های روسیه در خاک اوکراین از جمله در تصرف شهر باهموت توسط روسیه داشت؛ با وجود این مسکو مدعی است که شورش اخیر مزدوران این گروه، تأثیری بر کارزار مسکو علیه اوکراین نخواهد گذاشت. اما نیروهای روسیه بدون شک باخبر شده‌اند که چه اتفاقی در حال رخ‌دادن است و این خبر ممکن است عامل تضعیف‌کننده روحیه آنها باشد. برخی بر این باورند که بسته به نوع پس‌لرزه‌های این شورش، ممکن است در روزهای آتی بین واحدهایی که با هم در رقابت هستند درگیری به وجود بیاید. در کی‌یف نیز اگرچه نگرانی‌هایی درباره احتمال تشدید حملات روسیه در آینده وجود دارد، اما رهبران نظامی اوکراین هم به‌دنبال استفاده از فرصت بی‌ثباتی‌ها در آن سوی مرز خواهند بود. نیروهای اوکراینی پیش‌تر حمله متقابل برای بازپس‌گیری مناطق تصرف‌شده توسط اشغالگران را آغاز کرده‌اند و معتقدند ناآرامی در روسیه می‌تواند برای آنها «پنجره فرصت» باشد. بیل تیلور، سفیر سابق ایالات متحده در اوکراین می‌گوید که نیروهای اوکراینی در «موقعیت خوبی» برای بهره‌برداری از ضعف‌های تاکتیکی ناشی از شورش ناگهانی جنگجویان واگنر قرار دارند.

یادداشت

طالبان در نقش میانجی

سهیل احساندوست: موضوع قابل تأملی که این روزها در محافل سیاسی منطقه مطرح است، بحث پیشنهاد میانجیگری گروه طالبان بین دولت پاکستان و گروه طالبان پاکستانی است که برای اولین‌بار در تاریخ پاکستان است که حکومتی در افغانستان می‌خواهد مشکلات داخلی پاکستان را با میانجیگری حل کند و این می‌تواند لطمه سنگینی به حیثیت دولت پاکستان در سطح منطقه و جهان وارد کند. دولتمردان پاکستان هرگز تصور نمی‌کردند که این‌گونه با چالش گروه‌های تروریستی روبه‌رو شوند و حتی برای حل این مشکل دست‌به‌دامان قدرت‌های بزرگ فرامنطقه‌ای بشوند. به باور تحلیلگران اشتباه عمده سیاست‌مداران پاکستانی این بود که هیچ‌گاه فکر نمی‌کردند سیاست تروریست‌پروری روزی برای خودشان به یک مشکل بزرگ تبدیل شود. هرچند در گذشته هشدارهایی از طرف دولت‌های افغانستان به پاکستان داده می‌شد و متأسفانه اسلام‌آباد هرگز توجه جدی به این هشدارها نداشت و دولتمردان پاکستانی تصور می‌کردند که با به‌قدرت‌رسیدن طالبان در افغانستان، فقط افغانستان زیر سیطره نفوذشان قرار بگیرد و درحالی‌که پس از به‌قدرت‌رسیدن طالبان در کابل قضیه کاملا برعکس شده و امروز مشکلی را که پاکستان برای دولت‌های گذشته افغانستان ایجاد کرده بود خودش دچار آن شده است. سخنگوی وزارت خارجه پاکستان یک روز پس از پیشنهاد سخنگوی طالبان برای میانجیگری میان طالبان پاکستانی و حکومت این کشور، «مذاکره» با این گروه را رد کرد. ممتاز زهرا بلوچ، سخنگوی وزارت خارجه پاکستان، در نشست خبری هفتگی خود گفت: «حکومت این کشور با کسانی که مسئول کشتار غیرنظامیان و مسئولان اجرای قانون هستند مذاکره نخواهد کرد». پس چطور دولت پاکستان در قبل از سقوط دولت افغانستان با فشار بر کابل خواستار مذاکره کابل با گروه طالبان می‌شد؟ سؤالی است که دولتمردان پاکستانی باید برای آن پاسخ دهند؛ درحالی‌که گروه طالبان افغانستان و طالبان پاکستانی دو روی یک سکه هستند و در رفتار و عملکرد کاملا همسان عمل می‌کنند. درحالی‌که طالبان افغانستان از بدو پیدایش با رویکرد ستیزه‌جویانه و تروریستی در مقابل مردم و دولت‌های افغانستان به کشتار و ترور نظامیان و غیرنظامیان مشغول بودند و اسلام‌آباد همواره از دولت‌های افغانستان می‌خواست که با این گروه برای تقسیم قدرت مذاکره کنند. ذبیح‌الله مجاهد در مصاحبه‌ای گفته بود در صورتی که از طالبان خواسته شود، برای گفت‌وگوهای صلح میان اسلام‌آباد و «تحریک طالبان پاکستان» (تی‌تی‌پی) حاضر به میانجیگری است. سال گذشته با میانجیگری سراج‌الدین حقانی، توافق صلح موقتی میان تی‌تی‌پی و پاکستان انجام شد. دست بالای طالبان در سیاست‌های منطقه حکایت از قدرت‌گیری روزافزون این گروه دارد و اینکه این گروه می‌خواهد میان دولت پاکستان و گروه تی‌تی‌پی میانجیگری کند، ضعف دولت پاکستان در حل مشکلات داخلی‌اش را می‌رساند. ناتوانی ارتش پاکستان و آی‌اس‌آی برای مقابله با حملات تروریستی گروه‌های طالبان و آزادی‌خواهان بلوچ مشکلات امنیتی بسیاری را برای دولت پاکستان به وجود آورده و از سوی دیگر چالش‌های سیاسی و اقتصادی دولت این کشور را به مرز سقوط کشانده است و امروزه دولت پاکستان ناتوان‌تر از هر زمان دیگری در حل مشکلات داخلی‌اش دست‌به‌دامن قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای می‌شود. روزنامه «داون» گزارش داده که خانم بلوچ در پاسخ به این سؤال که آیا حکومت پاکستان دراین‌باره با کابل صحبتی داشته است، گفت وارد «جزئیات گفت‌وگوها» با حکومت طالبان نمی‌شود. او افزوده که پاکستان نگرانی‌های خود درمورد تهدید تروریستی را با حکومت طالبان در میان گذاشته و امیدوار است که «اقداماتی برای کاهش تهدید تروریستی انجام شود». اسلام‌آباد به خوبی می‌داند که طالبان افغانستان نه می‌خواهند که در مقابل گروه همنام خود در پاکستان قرار بگیرند و نه می‌توانند، چون این موضوع می‌تواند برای خود طالبان به یک دردسر بزرگ تبدیل شود، طالبان همواره در زمان مبارزه با دولت افغانستان از حمایت‌های بی‌دریغ طالبان پاکستانی برخوردار بودند و با چنین گذشته‌ای و پیوندهای عمیقی که این دو گروه با هم دارند در شرایط حاضر تنها راه برای دولت پاکستان این است که با تی‌تی‌پی وارد مذاکره شوند و خیال سرکوب این گروه از طرف طالبان را باید از سر بیرون کنند.

ادامه از صفحه اول

در اهمیت «گفت‌وگو»

شکست سیاست‌های اصل ۴۴ و خصوصی‌سازی را نیز می‌توان در قالب همین موضوع تحلیل کرد. سیاستی که قرار بود به کاهش وزن و سیطره دولت در اقتصاد و افزایش سهم بخش خصوصی و مشارکت جامعه در فرایند اقتصادی بینجامد اما جز هرج‌ومرج و تولد نهاد عجیب‌الخلقه خصولتی‌ها کمتر نتیجه مثبتی دربر داشت. اما آیا این شکست، عجیب و پیش‌بینی‌نشده بود؟ پاسخ خیر است.

شاید بد نباشد در اینجا به خبری اشاره کنیم که این روزها در فضای رسانه‌ها نیز بازتاب نسبتا وسیعی داشت و در ربط با موضوع این یادداشت است. خبر تعطیلی خودخواسته فصلنامه «گفت‌وگو». فصلنامه‌ای که در سال ۱۳۷۲ زاده شد. جالب است که اولین مقاله اولین شماره این فصلنامه به موضوع خصوصی‌سازی اختصاص داشت: «سازماندهی اجتماعی و برنامه خصوصی‌سازی» نوشته مراد ثقفی، سردبیر نشریه. در این مقاله با اشاره «مصوبات شورای سیاست‌ها و اولویت‌های بازسازی» در سال ۱۳۷۲ و ضمن تأکید بر ضرورت انجام خصوصی‌سازی آمده است: «کمتر کسی به‌طور جدی با اصل برنامه واگذاری شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی و چارچوب کلی آن یعنی تعدیل اقتصادی مخالف است، زیرا روشن است که رسیدن به بهزیستی و عدالت اجتماعی امروز در کشور منوط به راه‌اندازی چرخ تولید است. اقتصاد کشور در سال‌های اول پیروزی انقلاب و به‌خصوص در سال‌های جنگ، عمدتا حول محور توزیع ثروت در جامعه سازمان یافته بود. با آغاز دوران بازسازی واضح بود که محور تولید باید اولویت خود را بازمی‌یافت». اما این امر چنان‌که نویسنده به آن اشاره می‌کند ضمن ایجاد زمینه‌های حقوقی قضیه نظیر اصلاح قانون مالیات‌ها و قانون تجارت و ایجاد ابزار بازار سرمایه و... همچنین موکول به سازماندهی اجتماعی مبتنی بر «رشد امکانات جامعه مدنی از طریق رشد نهادهای مشارکت مردمی همچون احزاب و سازمان‌های سیاسی و صنفی و آزادی مطبوعات» است، چراکه صرف نخواستن و نتوانستن دولت برای عهده‌داری امور صنعتی و معدنی و تخصصی کافی نیست، بلکه «پرسش اساسی این است که آیا جامعه می‌خواهد و می‌تواند وظیفه‌ای را که دولت تا پیش از این برنامه بر عهده داشته است، متقبل شود؟» (مراد ثقفی، گفت‌وگو شماره اول، تیرماه ۷۲).

به نظر می‌رسد با وجود گذشت حدود سه دهه از آن روزها و سال‌ها و طرح آن پرسش و... در بر همان پاشنه می‌چرخد و پاسخ عملی به آن سؤال داده نشده است. مگر در همین روزها شاهد انواع فشارهای درونی و بیرونی بر اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی به‌عنوان نهادی ۱۴۰ساله نیستیم که به لحاظ قانونی بیشترین نمایندگی را از بخش خصوصی دارد؟!

اگر واقعا خواهان توسعه‌ایم، که ظاهرا چنین است چراکه هفتمین برنامه توسعه، در دولت تهیه و روانه مجلس شده، پس لازم است بپذیریم این امر محقق نمی‌شود مگر با مشارکت اجتماعی و ایجاد فضای «گفت‌وگو»؛ گفت‌وگویی واقعی و نه ادای گفت‌وگو که مسخ نیاز حیاتی جامعه امروز ایران است!

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۹۰۱۰۰۰۴۸۲ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۰ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض آقای / خانم علی نوئی فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۱۷۱ صادره از شاهرود در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۵۲ متر مربع قسمتی از پلاک ۱۲۴ و ۱۲۶ فرعی از یک اصلی واقع در باغزندان بخش ۲ شاهرود خریداری با واسطه از حسن ، حسین و طاهره و طیبه همگی اجدادی محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. شناسه آگهی : ۱۵۱۰۹۸۳ تاریخ انتشار نوبت اول : دو شنبه ۱۴۰۲/۰۳/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم : سه شنبه ۱۴۰۲/۰۴/۰۶

حمید رضا حسین پور - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان شاهرود
از طرف محمد علی یار محمدی ۲۰۷۷

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالانه مالکان برج ستین

بدین وسیله از کلیه مالکان محترم واحد های اداری و تجاری برج ستین (سینا) شهرک غرب و یا (نماینده قانونی ایشان) دعوت به عمل می آید با به همراه داشتن مدارک شناسایی یا معرفی نامه رسمی در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه که در روز پنجشنبه ۱۴۰۲/۰۴/۱۵ ساعت ۱۴:۰۰ در طبقه دوم برج ستین واقع در آدرس: تهران، شهرک غرب، میدان صنعت، بلوار فرحزادی، بعد از حسن سیف، برج اداری تجاری ستین برگزار می گردد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع:
۱.استماع گزارش هیات مدیره
۲.تصویب بیلان مالی سال ۱۴۰۱ حساب سود و زیان و دارائی ها و اموال
۳.سایر موضوعاتی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی سالانه باشد

هیات مدیره برج تجاری اداری ستین

گواهینامه پایان تحصیلات متوسطه نظری (دیپلم) اینجانب **راضیه سادات حسینی** به کد ملی: ۰۰۵۹۰۶۹۴۶۵ به تاریخ تولد: ۱۳۵۵/۱۲/۲۲ و به تاریخ فارغ التحصیلی خرداد ۱۳۷۵ دبیرستان شهید مرادی ۱ واقع در ناحیه یک شهرری مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

گواهینامه موقت فارغ التحصیلی **اینجانب نگین معرب** فرزند ابوالفضل سعید معرب به شماره شناسنامه ۰۹۲۳۴۰۷۵۹۶ و شماره ملی ۰۹۲۳۴۰۷۵۹۶ صادره از مشهد در مقطع کارشناسی رشته مهندسی معماری صادره از واحد دانشگاهی تهران شمال مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال به نشانی تهران - بزرگراه شهید بابایی (غرب به شرق) خروجی حکیمیه - خیابان شهید صدوقی - بلوار وفادار - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال ارسال نماید.

برگ سبز **خودروی پژو ۲۰۶ آرین sdv8** رنگ خاکستری مدل ۱۳۸۵ شماره پلاک ایران ۶۴۷:۲۰ م ۲۱ و شماره موتور ۱۳۰۴۰۰۰۷۳۸ و شماره شاسی ۱۸۹۰۱۶۳۱ به نام **علی اکبر بخشی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی دعوت از بستانکاران شرکت تعاونی مهرازان اندیشه یار (سهامی خاص) به شماره ثبت ۴۳۸۸۶۱ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۸۶۹۸۴۵ (نوبت سوم)

در اجرای ماده ۲۲۵ اصلاحیه قانون تجارت از کلیه بستانکاران شرکت تعاونی مهرازان اندیشه یار در حال تصفیه (سهامی خاص) که آگهی انحلال آن در صفحه ۱۹ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۲۷۳۱ مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۱۷ درج گردیده است دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر ۶ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به مدیر تصفیه خانم محبوبه سلیم به شماره همراه ۰۹۱۲۶۲۶۸۴۹۱ مستقر در آدرس خیابان آزادی، خیابان میرقاسمی، پلاک ۱۵، کدپستی ۱۳۴۱۶۵۴۴۳۳ مراجعه نمایند. بدیهی است شرکت و مدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت منعکس گردد مسئولیتی نخواهد داشت.

محبوبه سلیم - مدیر تصفیه
شرکت تعاونی مهرازان اندیشه یار (سهامی خاص) در حال تصفیه